

Strašák olomouckých studentů má jméno 30 000 korun

ONDŘEJ MARTÍNEK
PAVEL KONEČNÝ

Nepřiměřený, varující, zstrašující a další přívlastky má poplatek za delší dobu studia na Univerzitě Palackého. Poslední dva roky má jednotnou taxu pro každou fakultu, pro každý studijní obor – třicet tisíc korun. Možná je čas na změnu.

Za loňský rok přišlo do stipendijního fondu 17,5 milionu korun právě z poplatků za delší studium. Podle výroční zprávy univerzity se poplatek loni týkal 1011 plátců. Každý z nich poslal do fondu v průměru sedmnáct tisíc korun.

„Magisterské studium se nám kvůli výši poplatku vyliďňuje,“ nastolil problém děkan filozofické fakulty Jiří Lach na kolegiu rektora. Tvrdí, že navazující studium si bakaláři z Univerzity Palackého raději zařizují na jiných školách, kde jsou částky prakticky poloviční. Podobné názory zastává teologická fakulta i přírodověda.

„Poplatky působí jako antireklama. Sociální situace rodin se zhoršuje a nabídka studia v České republice je velká, není problém získat titul ve stejném oboru na jiné škole a nerisikovat přitom poplatek, který je u nás poměrně vysoký,“ prohlásil Lach.

Výše poplatku by neměla být určující pro výběr vysoké školy. „Kdo řádně studuje, nemusí se ho vůbec obávat,“ řekl právník Oddělení pro studium František Komoň.



Markéta Šemberová. Studuje druhým rokem Nizozemštinu pro hospodářskou praxi a bojí se poplatku za delší dobu studia. „Já myslím, že to hrozí většině studentů. Když vyjedu na Erasmus a prodloužím, tak budu platit taky.“
Foto: PAVEL KONEČNÝ

Například na Všeobecném lékařství postihl poplatek sedmnáct z více než tisícovky studentů. A zvýšení poplatků prý znamenalo, že na fakultě tělesné kultury se začalo studovat rychleji. „Snížil se tam počet čekatelů,“ objasnil prorektor pro studijní záležitosti Vít Zouhar.

Opodstatněné, ale vysoké

Jana Sochorová dokončuje magisterské studium anglické a francouzské fi-

lologie. A čeká na složenku. „Poplatky jsou opodstatněné, ale jejich současná výše mi přijde naprosto nepřiměřená,“ uvedla. Chybí jí diplomová práce, státnice má hotové. „Na studijním oddělení mi řekli, že si mám podat žádost o přezkoumání a že mi poplatek sníží, ale zatím prý neví, o kolik to bude,“ dodala studentka.

Ale to neví nikdo. Jednotný předpis pro snížení poplatku není nikde zveřejněn. Jejich úpravy ale projednává

pedagogická komise a rektor s děkanem. Poslední instancí je prorektor Vít Zouhar. Jeho posouzení a jeho podpis definitivně rozhoduje o tom, kolik bude student platit. Agendu vyřizuje průběžně a neustále. „Jsou to tisíce žádostí,“ podotkl Zouhar.

Třicetitisícový poplatek univerzita vybírá necelé dva roky. Do srpna vydalo Oddělení pro studium sedm tisíc rozhodnutí. Původní poplatek byl pro většinu fakult zhruba polo-

viční. „Souběžně se zvýšením vznikl i model snižování, zohledňování jednotlivých specifík studentů, kteří žádají o přezkum vzhledem k jejich studijním výsledkům, sociální situaci, zdravotnímu stavu nebo výjezdům do zahraničí,“ zdůraznil Zouhar.

Děkanka teologické fakulty Ivana Vlková tvrdí, že děkani jsou bezmocní, protože o snížení nerozhodují. „Dáváme svůj názor k žádosti o snížení poplatku, ale všechno je komplikovanější než dříve. A žádostí je pořád více, každou chvilku mně chodí na stůl papíry, že se k tomu mám vyjádřit,“ řekla Vlková.

Prorektor Zouhar poznamenal, že systém snižování poplatku při přezkumu se zjemnil. „A jde až do nuly, tedy k úplnému prominutí,“ uvedl. Nejčastěji prý vyměřuje nulu studentům teologie. Podle informací z oddělení pro studium nebylo vyhověno jen 10,66 procentům žádostí o snížení poplatku. A odvolává se téměř každý.

Nejen vysoký, ale dvojitý

„Chápu, že je nutné přitlačit flákače ke zdi. Méně už chápu, že poplatky jsou vyměřovány zpětně a vše je studentovi oznámeno až tehdy, když dluží a dostane na výběr mezi možnostmi skončit bez titulu, nebo se zadlužit,“ uvedl Radek Antl. Zaplatil.

Drtivý dopad poplatku zasahuje i nadstandardní studenty. Ivana Chodurová studuje na Univerzitě Palackého a zároveň na Slezské univerzitě v Karvině.

Pokračování na straně 4

Třicet Palackých

Školné, neškolné, studenti za studia platí už dávno. Alespoň část z nich. A nemusí se jednat jen o věčné studenty. Pokud ano, pak takových pětadváť je na univerzitě patnáct set! Jen v roce 2011 přitom odvedli na poplatcích devatenáct milionů korun. V praxi tak může obálku s výměrem poplatku rozlepit i sebelepší student. Stačí k tomu jen vyjet na delší dobu do zahraničí nebo mít vše splněno a čekat na termín obhajoby. Stačí jen mít na to studovat dvě vysoké školy. Ano, poplatky jsou sice často odpuštěny nebo sníženy, ale třicet Palackých by měl mít v šuplíku nachystaných každý student. Co kdyby.



Ondřej Martinek
redaktor

Tomáš Vachutka: Možná se sešlo více impulsů

VELENA MAZUCHOVÁ

Dobře sepsaná seminárka pomohla v obratu situace. Pomůže zachránit zchátralý objekt Mauzolea padlých Jihoslovanů v olomouckých Bezručových sadech s ostatky více než tisíce vojáků z první světové války.

Nástupnické státy rozpadlé Jugoslávie se k mauzoleu nehlásí. Po řadě neúspěšných jednání se na jaře olomoucká radnice odhodlala k zásadnímu kroku, který by měl vést k opravě. Napomohl tomu možná i student olomouckých práv Tomáš Vachutka, který si alarmující stav památníku vybral za téma své seminární práce. Mauzoleum v ní označuje za „memento dějin 20. století“.

Úhel pohledu, který si Tomáš Vachutka při zpracování tématu zvolil, je aplikace zákona o pohřebnictví na

současný stav mauzolea. „Procházel jsem paragraf po paragrafu a snažil se tuto zákonnou úpravu aplikovat na poznatky, které jsem o této opomíjené kulturní památce nashromáždil,“ uvedl Vachutka.

Pozornost věnoval charakteristice právní ochrany hrobů a lidských ostatků a analogickým případům, které byly na českém území řešeny. „Část textu se dotýká také historie mauzolea, jeho vzniku a komplikovaného osudu,“ doplnil. Autor se přitom nespokojil s opakováním publikovaných informací, vycházel také z dobových dokumentů uložených v okresním archivu. Téma konzultoval s odborníky z filozofické a právnické fakulty a se zástupci olomouckého magistrátu.

Věrnost za věrnost, ljubav za ljubav

Studentská práce odhaluje rozpory současného stavu mauzolea se

zákonnou normou. Vachutka poukázal na problémy týkající se narušení integrity ostatků při neoprávněném vstupu do krypty, na absenci

kontroly ze strany krajských a městských institucí i na potenciální zdravotní rizika.

Pokračování na straně 2



„Bodem zlomu bude zapsání do katastru,“ říká o mauzoleu padlých v první světové válce student práv Tomáš Vachutka.
Foto: PAVEL KONEČNÝ



CRHA A STRACHOTA
Profesoři chystají oslavy bratrů ze Soluně.

2



NĚMECKÁ OLOMOUC
Pětiletá literární procházka.

5



VYHRÁL PELÍŠEK
Někdo honí impacty, někdo klokana.

7

2013! Cyrilometodějský rok profesorů Pojsla a Ambroze

VELENA MAZOCHOVÁ

Dva profesori Cyrilometodějské teologické fakulty Univerzity Palackého se významnou měrou podílejí na organizaci výročí příchodu Cyrila a Metoděje na Velkou Moravu. Příští rok tomu bude 1150 let.



Odkaz věrozvěstů ze Soluně si bude celá Evropa připomínat bohatým programem oslav.

Profesor Miloslav Pojsl, který vede katedru církevních dějin a dějin křesťanského umění, se věnuje přípravě dvou ojedinělých výstav. Expozice s názvem Mezi Východem a Západem. Svati Cyril a Metoděj v historii, kultuře a výtvarném umění českých zemí propojí v olomouckém Arcidiecézním muzeu cyrilometodějské jubileum s 950. výročí obnovy olomouckého biskupství. A na jaro 2013 připravuje výstavu s názvem Cyrilometodějský Velehrad, která představí dějinné milníky spjaté s Velehradem, Cyrilem a Metodějem.

Do velehradských prostor směřuje také projekt Římskokatolické farnosti Velehrad chystaný s olomouckým arcibiskupstvím a Zlínským krajem Velehrad – křižovatka evropských dějin. Jeho součástí bude expozice bible, na jejíž přípravě se podílí profesor Pavel Ambros, vedoucí katedry pastorální a spirituální teologie.

Půlrok bude málo

Miroslava Pojsla čeká práce na tvorbě katalogu pro olomouckou výstavu, který zahrne historickou i uměleckou dimenzi odkazu slovanských věrozvěstů. „Obsáhne nejen dějiny Velké Moravy, ale také vývoj cyri-



Sousoší sv. Cyrila a Metoděje v prostorách olomouckého arcibiskupství. První moderní a historicky přesné zobrazení soluňských bratří – oproti baroknímu pojetí – jako dvou biskupů. Sádrový model sousoší moravských patronů a spolupatronů Evropy vytvořil Emanuel Max (1810–1901) za svých římských studií v roce 1840. Podle něj zhotovil o tři roky později mramorové sousoší pro pražský kostel Panny Marie pod Týnem. Sádrový model byl v roce 1853 převezen do Prahy a o rok později věnován bývalému klášternímu kostelu na Velehradě. V roce 1907 vzniklo podle Maxova modelu mramorové sousoší kroměřížského sochaře Ferdinanda Neumanna. Poté nechal původní model arcibiskup František Saleský Bauer převést do olomoucké arcibiskupské rezidence. Foto: PAVEL KONEČNÝ

lometodějské tradice ve výtvarném umění. A to v období reformace, baroka či devatenáctého století. Chybět nebude samozřejmě ani popis vystavených předmětů i těch, které se k tématu vztahují,“ přiblížil obsah katalogu profesor Pojsl.

Starší dokumenty, rytiny, veduty, fotografie doplněné o texty, a v omezené míře také sbírkové předměty, představí na jaře příštího roku výstava Cyrilometodějský Velehrad. „Mělo by jít o výstavu putovní, přičemž už teď zaznamenáváme zvýšený zájem, takže je možné, že bude obíhat déle než plánovaný půlrok,“ uvedl Pojsl. Jako ideální místo byl pro expozici vybrán multifunkční Vele-

hradský dům sv. Cyrila a Metoděje, který vznikl po rozsáhlé rekonstrukci bývalých hospodářských objektů velehradského kláštera.

Tři sta biblí

Velehrad jako křižovatku evropských dějin představí Pavel Ambros a stejnojmenná výstava.

„Expozice je určena hlavně mladým lidem. Bude na ni připraven komplet téměř tří set výtisků bible, které ze své sbírky zapůjčilo Arcibiskupství olomoucké,“ upřesnil profesor Ambros. Podotkl, že konzultacemi mu v přípravách pomáhá docent Petr Chalupa z katedry biblických věd.

Další část téhož projektu nese název Památník svědků 20. století. Připomene historii a odkaz velehradských sjezdů, konaných od roku 1907, v kontextu lidské sounáležitosti a solidarity vůči totalitním režimům.

„Památník představí postavy obyčejných, neznámých lidí, příslušníků různých evropských národů, z nichž mnozí již byli prohlášeni za mučedníky. Chceme tak podtrhnout nejjzákladnější význam velehradské tradice, totiž příležitost k setkávání lidí různých křesťanských tradic a zároveň poukázat na to, co



Profesor Pavel Ambros, Th.D. (1955), vedoucí katedry pastorální a spirituální teologie, se ve své práci věnuje především problematice vztahu víry a kultury současného člověka v Evropě, mezináboženskému a ekumenickému dialogu.

dnešní Evropa potřebuje – nalezení úcty ke své nedávné minulosti,“ doplnil Ambros.

Navázat na velehradskou tradici aktuálními tématy současnosti chce také platforma Velehradské dialogy, na jejíž konkrétní podobě se pod vedením profesora Ambrose podílejí především studenti.

„Na rozdíl od řady celostátních a regionálních akcí jde o poměrně ojedinělou iniciativu zdola, která by měla umožnit ekumenická setkávání nastupující mladé generace teologů různých křesťanských církví. Měli by to být hlavně doktorandi, kterým byla jejich badatelská činnost věnovaná cyrilometodějské tradici schválena oborovou radou praktické teologie jako součást jejich individuálních studijních plánů,“ objasnil Ambros.

Oslavy pro všechny

Cyrilometodějská teologická fakulta Univerzity Palackého se prostřednictvím svých odborníků podílí na realizaci i mnoha dalších projektů. Patří mezi ně například spolupráce na vytvoření evropských poutních cest Cyrila a Metoděje, aktivní účast v Národní přípravné komisi, tvorba odborných publikací, příprava vědeckých konferencí a další spolupráce v rámci odborného poradenství.

„Cyrilometodějské oslavy nelze chápat pouze jako záležitost katolickou, pravoslavnou či obecně křesťanskou. Jde o věc národní a slovanskou, která se týká naprosto všech – věřících i nevěřících. To by měli mít na zřeteli všichni, kdo se na oslavách podílejí a chtějí výročí Cyrila a Metoděje i jejich tradici prezentovat. Všechny aktivity by měly být sdílné a srozumitelné pro širokou veřejnost,“ uzavřel Pojsl.



Profesor Miloslav Pojsl (1945), vedoucí katedry církevních dějin a dějin křesťanského umění, se zaměřuje na dějiny a umění středověku, vývoj sakrální architektury, vývoj pohřbívání v křesťanské tradici a na sepulkrální památky na Moravě.

Tomáš Vachutka: Možná se sešlo více impulsů

Dokončení ze strany 1

Pozornost věnoval i obecným principům úcty a zachování důstojnosti zemřelým. „Více než právním problémem je olomoucké mauzoleum

problémem lidského přístupu,“ podotkl Vachutka.

Cílem podle jeho slov nebyla kritika města či nástupnických států bývalé Jugoslávie. „Hlavně jsem se snažil dát

podnět k důkladnému zvážení stavu věci a vyřešení tohoto problému co nejdříve. Momentální stav mauzolea je dlouhodobě neudržitelný,“ uvedl.

Veden i tímto motivem seznámil Vachutka se svými poznatky pracovníky olomouckého magistrátu, který se ve stejné době rozhodl k razantnějšímu postupu a na své úřední desce vyvěsil Výzvu neznámému vlastníkovu opuštěné věci. Student i město se tak shodli na klíčovém problému: prvním krokem musí být vyjasnění vlastnického vztahu.

Balkán má čas do půlky listopadu

„Vlastnický problém vyplývá ze složitého vývoje evropských dějin dvacátého století. Mauzoleum začalo chátrat už na konci první republiky, nacisté dokonce uvažovali o jeho zbourání. Ani po druhé světové válce nebyly mezinárodní vztahy nijak ideální, a když se v devadesátých letech Jugoslávie rozpadla, zkomplikovalo se to definitivně,“ shrnul osud mauzolea Vachutka.

Právě nevyřešené vlastnické vztahy byly podle náměstka olomouckého primátora Ladislava Šnevajse hlavní překážkou obnovy památníku. „I kdybychom vyčlenili potřebné peníze, zákon o obcích nám investici do cizího majetku zakazuje,“ připomněl náměstek.

Výzvu neznámému vlastníkovu radnice rozeslala i na adresy velvyslanectví států, které vznikly po rozpadu Jugoslávie. Ty zatím podle Šnevajse o památník neprojeví zájem. Pokud se do stanovené lhůty 16. listopadu vlastník nepřihlásí, přejde mauzoleum do vlastnictví města Olomouce. Projektové práce k obnově památníku se podle informací z magistrátu už rozběhly.

Konečně!

Jednání radnice, které proběhlo v polovině září za Vachutkovy účasti, přineslo konkrétní vyhlídky do budoucna. „Shodli jsme se na variantě, že plánované opravy uvedou památník do původního stavu. Očekáváme,

že rekonstrukce by mohla začít koncem příštího roku. Zároveň požádáme ministerstvo obrany o dotaci na opravu válečného hrobu,“ popsal náměstek Šnevajs.

Tomáše Vachutku to těší. „Byla vybrána nejlepší varianta. Je úžasné, že se konečně začalo konkrétně jednat,“ prohlásil. O přímém vlivu své seminárky na obnovení jednání magistrátu ale není stoprocentně přesvědčen. „Když jsem začal sbírat materiál a začal do toho trochu šťourat, možná jsem na to částečný vliv měl. Ale spíše si myslím, že se těch impulsů sešlo víc najednou,“ říká Vachutka.

O účinnosti jeho podnětů naopak nepochybuje Veronika Tomoszková z katedry správního práva a správní vědy. „Příklad Tomáše Vachutky ukazuje, že základem úspěchu při psaní seminární nebo diplomové práce je vybrat si originální téma, jehož zpracování bude autora bavit. A pokud do toho vloží čas, energii a nadšení, může mít vliv na to, co se děje kolem nás,“ uvedla Tomoszková.



Pieta? Spíše neúcta k místu, kde je pohřbeno přes tisíc padlých Jihoslovanů z první světové války. Foto: VELENA MAZOCHOVÁ

Šest hodin na olomouckou Noc vědců nestačilo

MARTIN VIŠŇA

Osmadvacátého září se v Olomouci uskutečnil večerní festival Noc vědců. Noc, která měla veřejnost přesvědčit, že věda není žádná nuda. A přesvědčila.

V hanácké metropoli se dveře k vědeckovýzkumným zajímavostem otevřely letos podruhé, a to rovnou na třech místech. Epicentrem většiny aktivit byla přírodovědecká fakulta na třídě 17. listopadu, kde se to hemžilo šachovými figurami, hlavolamy, fyzikálními a chemickými úkazy, také netopýry a muzikanty. Šest podlaží budovy by dost možná na celou vědeckou noc vystačilo,

lidí. Příhlášek přitom Radku Trojanovi přišlo mailem jen 35. „Nechtěli jsme nikoho zklamat a poslat domů,“ prozradil, když připravené návleky na boty zmizely takřka rychlostí blesku. Prohlídka řady tamních laboratoří trvala dvě hodiny. Během nich návštěvníci poznali specifika práce při výzkumu nádorových buněk, tu a tam nakoukli pod mikroskop, a dokonce si směli i sáhnout na některé z drahých přístrojů.

Podobně jako Biomedreg praskaly ve švech také spánková laboratoř nebo Fort Tafelberg, který využívá fakultní nemocnice pro svůj archiv písemností. „Zájem byl obrovský, snažili jsme se uspokojit všechny, kdo do areálu přišli. Zvětšili jsme skupiny

dači kešek tu podle souřadnic a světlušek hledali ukrytý poklad, menší návštěvníci mohli poznávat brouky a rostliny s Ferdou Mravencem, ti otrlejší si mohli u stánku s pálivými papířkami vyzkoušet, co vydrží jejich ústa. Ondřej Plachký z přírodovědecké fakulty se pochlubil, že došel až k pálivosti tři čtvrtě milionu Scovilleho jednotek, načež Jiří Falc, který „ostrý“ stánek obstarával, kontroval, že to nic ještě není, Scovilleho stupnice má totiž rozpětí od nuly do 16 milionů jednotek. „Jiří Falc, student učitelské biologie, se díky skvěle prezentované ochutnávce chilli papriček stal doslova žhavou hvězdou večera,“ komentoval toto paprikové peklo vedoucí botanické zahrady David Cigánek.



Doktorka Marta Khoylou. Návštěvníky zasvětila do tajů laboratorní práce v experimentální medicíně. Foto: MARTIN VIŠŇA

tematická kavárna plná nejružnějších hlavolamů, kde si mozkové závitky lámali mladí i staří, ale také tónů akademické kapely, v níž to mimo jiné rozjížděl na housle docent Roman Kubínek, někdejší předseda akademického senátu univerzity.

V nižších patrech se promítaly dokumenty uvedené na letošním ročníku festivalu Academia Film Olomouc a desítky lidí si na vlastní kůži ověřily některé fyzikální zákonitosti či své znalosti z oblasti významných osobností vědy a techniky. Nejeden návštěvník také neodolal vyzkoušet své šachové umění proti mistrům. A ti, kdo rádi trochu více adrenalinu, vyrazili s Evženem Tošenovským z přerovské ornitologické stanice do ztemnělých olomouckých parků za netopýry.

Město vědy pro všechny

Druhá olomoucká Noc vědců nabídla tolik atrakcí, že těch šest hodin bylo málo. Jenže čas je relativní a příští rok ho může být ještě méně, jak napovídají výhledy Blanky Krausové, jedné z ústředních osob v pozadí celého vědeckého večera. „V příštím roce budeme usilovat hlavně o dvě věci: aby o Noci vědců věděli všichni Olomoučané co nejdříve a co nejvíce a také abychom se spojili s dalšími olomouckými institucemi – například s Vlastivědným muzeem či Muzeem umění, s knihovnami nebo třeba i se zoologickou zahradou či Sluňákovem. Mám za to, že naše město si zaslouží, abychom mu vybudovali atraktivní značku Olomouc – město vědy pro všechny,“ uzavřela Krausová.



Bylo to náročné. Někomu šest hodin uteklo, jiného možná tolik vědy znávalo... Foto: MARTIN VIŠŇA

ovšem nebylo by to fér vůči ostatním lokacím. Na hmyz nebo pekelné papričky lákala botanická zahrada při výstavišti Flora a do tajemných vojenských a výzkumných prostor zavedli zájemce průvodci z lékařské fakulty.

Milionové laboratoře

Vůbec poprvé se veřejnosti zevnitř ukázal Ústav molekulární a translační medicíny aka Biomedreg. Moderní výzkumné centrum za stovky milionů korun navštívilo za večer na 250

na prohlídku pevnůstky a přidali další prohlídky. Podle ohlasů návštěvníků soudím, že noc byla úspěšná,“ zhodnotila dění na Tabulovém vrchu docentka Eliška Sovová. Lékařská fakulta i fakultní nemocnice si v rámci Noci vědců odbyly premiéru.

Žhavá hvězda večera: Jiří Falc

Na nezájem si nemohli stěžovat ani v botanické zahradě přírodovědecké fakulty, která se rozkládá v těsném sousedství Smetanových sadů. Hle-

Tah netopýrem

Pokud na Tabulový vrch mířily desítky lidí za moderním laboratorním vybavením a nejnovějšími medicínskými poznatky, lákadla na přírodovědecké fakultě byla o něco prostší, o to však zábavnější. Řadu návštěvníků přitáhla až do šestého podlaží zdejší terasa, odkud mohli pozorovat západ slunce nad panoramatem Olomouce, ale pomocí teleskopu si také přiblížit Měsíc (byť oblačnost nebyla zrovna příznivá). Anebo ma-

Science Café: Budte aktivní, je to in a sexy

První setkání s odborníky na letošním Science Café nepřineslo zrovna dobré zprávy. Nelichotivý stav zdraví a životního stylu dětí a mládeže v Česku nastínil v úterý vpoledve v Café 87 Zdeněk Hamřík z katedry rekreologie fakulty tělesné kultury.

České děti se stále méně hýbou, zato v kouření a pití alkoholu jsou přeborníci. Tolik ve stručnosti praví národní zpráva o zdraví a životním stylu generace, jejíž výsledky Hamřík, coby spoluřešitel mezinárodní studie Health Behaviour in School-aged Children, prezentoval během své přednášky šedesátce posluchačů. Nebál se přitom užít přesvědčivého srovnání, které nabízejí údaje Světové zdravotnické organizace: v současnosti během sedmi let v důsledku nezdravého životního

ho stylu zemře ve světě stejný počet lidí, kolik obětí měla na svědomí druhá světová válka.

Na druhou stranu ovšem atmosféra doprovázená vůní kávy nebyla nijak tiživá. Svou roli v tom hrálo například i uvedení thajských preventivních videí, která zaujala vtipnými pointami, nebo následná, tematicky obsáhlá diskuse. Posluchači se ptali jednak na možná řešení současné situace či spolupráci s politiky a školami, jednak také na prostor pro pohybovou aktivitu při práci na univerzitě.

Zde Hamřík připustil, že i práce na fakultě tělesné kultury je v mnohém sedavá, ale pochlubil se účastí na pražském maratonu a olomouckém půlmaratonu. Během dotazování se přitom mohl opřít také o pří-

tomnost dalších řešitelů zmíněné studie, zejména pak Michala Kalmana, který byl vedoucím českého výzkumného týmu.

Shrnutí úterního podvečera v Café 87 lze najít v závěrečném Hamříkově vzkazu: „Budte aktivní, je to in a je to sexy.“ (vim)

DALŠÍ SCIENCE CAFÉ

z připravované série v rámci projektu PopUP se budou konat vždy poslední úterý v měsíci od 18 hodin na stejném místě. Příště můžete přijít na kávu s vědci **30. října**. Hostem bude **docent Tomáš Lebeda** z katedry politologie filozofické fakulty a hovořit bude na téma *Co získáme a co ztratíme přímou volbou prezidenta*.



Zdeněk Hamřík. Již prezentoval v parlamentu, také v Cambridge, tady si získal posluchače v olomouckém Science Café. „Přednášet pro menší počet lidí je horší než pro plnou aulu,“ tvrdil nervózně před přednáškou. Foto: MARTIN VIŠŇA

Anketa

JAKÉMU UBYTOVÁNÍ DÁVÁTE PŘI STUDIU PŘEDNOST?

Darek Kudláček
FF, 1. ročník

Jsem z Ježova, kousek od Kyjova a bydlím na koleji 17. listopadu. Je to pro mě cenově přístupnější varianta. A taky jsem rád, že mám kousek do školy. O kolej jsem žádal sice až ve druhém kole, ale místo jsem dostal bez problémů.



Martina Pešatová
PdF, 2. ročník

Bydlím na privátě, protože to vyjde o málo levněji a hlavně tam nejsou omezení jako na koleji. Tam jsem bydlela loni a nemohli jsme si třeba donést vlastní varnou konvici nebo potřebné prodlužovačky, rozdvójky...



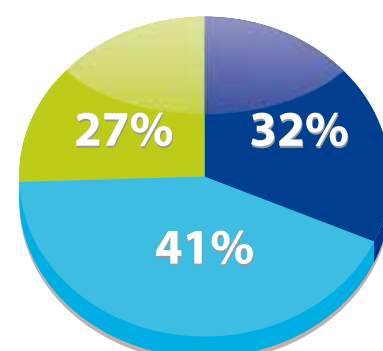
Oldřich Mikulec
FF, 1. ročník

Dojíždím z Luhačovic a vybral jsem si koleje. Přijde mi to jako dobrá varianta, protože poznám nové lidi, seznámím se se spolužáky. V tom je privat trochu omezený. A moje očekávání to splňuje, je to pohoda, všechno dobré.



Aneta Bittnerová
FF, 2. ročník

Bydlím na koleji už druhým rokem. Je to nejjednodušší způsob – podala jsem si přihlášku, kolej jsem dostala, tak jsem nehledala nic jiného. O ubytování v soukromí jsem zpočátku uvažovala, ale nakonec jsem prošvihla termíny pro rezervaci bytu. (mav)



Jakému ubytování při studiu dáváte přednost?

- ☒ Jednoznačně na koleji.
- ☐ Privat, nic jiného!
- ☐ Doma je doma...

Výsledek

Koleje už nepatří neodmyslitelně ke studentskému životu. Tak by se dal volně interpretovat výsledek ankety. Graf je výsledkem vašich anketních odpovědí na webových stránkách Žurnálu Online. Počítadlo nakonec ukázalo 133 kliknutí a každý čtenář mohl „hlasovat“ pouze jednou. Mezi těmi, co našli ochotu odpovědět, zvítězilo ubytování v soukromí. Podnámem považovalo za nejlepší typ bydlení 41 účastníků ankety.

Další hlasování se týká používání univerzitního mailu. Jestli chcete, aby se i váš postoj k této virtuální poštovní schránce započítal, nalistujte si www.zurnal.upol.cz. (caf)



PRVNÍ KROK

Rubrika prvních zkušeností absolventů Univerzity Palackého s reálným životem.

ONDŘEJ MARTÍNEK

S Martinem Obhlídalem se známe dva roky díky jeho působení v jednom olomouckém klubu, kde začal hrávat jako DJ. Ostatně láska k hudbě mu vydržela i po nástupu na ortopedickou kliniku při olomoucké fakultní nemocnici a občas si ještě v klubu zahraje. „Na sále při operacích ale posloucháme spíš rádio,“ dodává s úsměvem šestadvacetiletý lékař.

Ačkoli byl po střední škole přijat i na informatiku, nakonec zvítězila medicína. „K ní mě to táhlo nejvíc. Chtěl jsem pracovat s lidma, i když teď už vím, že to někdy není úplně jednoduché.“ Všeobecné lékařství si vybral částečně i z praktických důvodů. „Sehnat v dnešní době práci není jednoduché. U lékařů je na druhou stranu nezaměstnanost poměrně nízká. Samozřejmě, můžeš být špatný doktor a vyhodí tě, ale to už je jen na tobě a tvé pracovitosti či talentu.“ zamýšlí se čerstvý absolvent. Postupem času mu tento obor učaroval: „Teď už si nedovedu představit, že bych studoval něco jiného.“ Ačkoli se hlásil i na medicínu v Brně, vybral si ke studiu Olomouc. Jednak proto, že se mu nechtělo tolik cestovat a má tu rodinu a kamarády, ale i proto, že lékařská fakulta na olomoucké univerzitě má podle něj velmi dobrou pověst.

V ortopedii si můžeš věci naplánovat

Po šesti letech studia na lékařské fakultě muselo přijít rozhodnutí, co dál. Na co se zaměřit a kterou nemocnici si vybrat pro další působení

ní a atestaci. „K ortopedii jsem se dostal v šestáku, kdy jsme měli čtyři bloky – interní, gynekologický, kombinaci epidemiologie, sociálního lékařství a medicínského práva a konečně chirurgii, v jejímž rámci došlo i na ortopedii, kterou jsme vlastně nikdy předtím neměli. A tam jsem po ní začal poprvé pošilhávat. I když bych o sobě nikdy předtím neřekl, že jsem nějaký nadšenec do skalpelů,“ přemítá Martin a dodává: „To, že jsem na ní nakonec skutečně skončil, pak bylo i dílem náhody. Je to nesmírně zajímavý technický lékařský obor a líbí se mi čím dál tím víc.“

Chvilí přemýšlel i o jiných nemocnicích v okolí, ale v menších městech jako je Přerov nebo Prostějov je ortopedie kombinovaná s traumatologií. „A na to moc nejsem. Na mě je to příliš akutní, musíš improvizovat, zatímco ortopedie je daleko více elektivní, můžeš si vše dopředu více naplánovat,“ zdůvodňuje své rozhodnutí. Od 1. října tak po měsíční stáži oficiálně posílil řady týmu olomoucké ortopedie. Mimo to má část úvazku přímo na domovské fakultě, kde jej čeká ještě role pedagoga. „Měl bych začínat s výukou fyzioterapeutů a později učit i své mladší kolegy na medicíně a dokonce anglicky mluvící studenty, ale z toho mám upřímně trochu strach, abychom si rozuměli,“ vyjadřuje své obavy z mentorské role.

Budiček denně v 5:30

Nyní má před sebou Martin minimálně pět šest let příprav na atestaci. Šest let stresu a práce do úmoru. „Pět dní v týdnu vstávám nejpozději o půl šesté a představa, že to tak bude do konce života, mě ubíjí,“ spílá si dj zvyklý žít v noci. Ačkoli je oficiálně pracovní doba od sedmi hodin, momentálně to pro něj neplatí a v práci musí být daleko dřív. „Musím obejít své pokoje, zjistit, co pacienti potřebují, zaplatit to a ukázat vedoucímu lékaři, který vše zhodnotí a řekne ano/ne, případně tohle a tohle udělej jinak. Následuje menší vizita a po ní sedánek s celou klinikou, kde probíráme příjmy k hospitalizaci z předešlého



Martin Obhlídál (1986) se narodil ve Šternberku, ale celý život prožil v Olomouci, kde absolvoval hejčínské gymnázium a letos úspěšně i Všeobecné lékařství na LF UP. Od října nastoupil na Ortopedickou kliniku FNOL. Z lékařské rodiny přitom nepochází. „V rodině mám samé inženýry a strojaře, jen prastrýc byl řezníkem,“ říká s úsměvem. Ve volném čase se věnuje aktivně fotbalu, mixování hudby a práci s počítačem. Foto: ARCHIV MO

dne, operanty a pak to, co nás čeká přes den. Někdy následuje ještě velká vizita, kdy se projde celá klinika. To vše musíme stihnout do osmi hodin. Od osmi se pak do zhruba tří hodin operuje. Po operacích mě čeká ještě dodělávání příjmových a propouštěcích zpráv,“ popisuje Martin běžný den na klinice.

Na sále bývají většinou tři – hlavní operatér a dva asistenti. V takovém případě je Martin v pozici druhé asistence. „Není výjimkou, že některé operace trvají i čtyři hodiny. Například některé složitější operace na stabilizaci ramene. Nejnáročnější operaci jsem ale zažil ještě

při škole na klasické chirurgii, kdy se jednalo o duodenopankreatektomii, což zahrnuje odstranění slinivky a části tenkého střeva a následné pospojování zbylých oddílů. Předpokládám ale, že daleko delší a složitější operace mě ještě čekají,“ popisuje Martin své zkušenosti.

První střet s realitou

Na otázku, zda jej něco po absoltoriu překvapilo, odpovídá Martin se smíchem „to ne, já tušil, že to bude hrozný“. „Někdo se na to, až skončí školu, těší, ale já jsem trochu jiný člověk a studentský život mi docela chybí. Ono je to dáno i tím,

že na medicíně jsou si lidi blízko, přeci jen v pátáku, v šestáku trávíš ve škole pět dní v týdnu s těmi stejnými lidmi a chtě nechtě se s nimi sblížíš. A pak skončí škola a všichni se rozprchnou. Doslova. Z těch téměř dvou set absolventů zůstalo ve fakultce asi patnáct lidí,“ přemýšlí. Osobně si nepřijde ani dospělejší, daleko více dospělý mu přijde svět okolo. Někdy až moc. „Je tady určitě daleko větší zodpovědnost, nejen vůči sobě, ale i vůči pacientům,“ říká Martin vážně a dodává: „Nemůžeš se jen tak zvednout a odejít.“

Z praktického pohledu jej po nástupu do práce nejvíce zarazilo množství administrativy, s níž se musí potýkat. „Někdy mám pocit, že neděláme nic jiného. Až si přijdu občas skoro jako právník. Osobně v tom vidím velké nebezpečí pro lékaře, protože pokud se budou nároky na nás v tomto ohledu stupňovat, můžeme rovnou studovat dvě vysoké školy,“ rozčiluje se. A má pravdu, lékaři musí krýt záda sobě i nemocnici. Všechno musí být tip top. „I proto dnes v ambulancích čekáte daleko déle a musíte vyplňovat více papírů než kdy dřív,“ dokazuje.

Dr. House a „Růžovka“

S pacienti přichází do styku denně, a proto je komunikace s nimi nedílnou součástí jeho práce. „Pacienti jsou různí, poslušní i méně poslušní. Kolega říká, že i malé děti jsou kolikrát ukázněnější než dospělí. Rodiče totiž chtějí, aby se uzdravily. Ale alkoholika s cirhózou přesvědčíš těžko. Na druhou stranu, když léčba dítěte neprobíhá tak rychle, jak by si netrpělí rodiče představovali, někteří jsou schopni tě i inzultovat, ale naštěstí to jsou jen ojedinělé případy“ zamýšlí se Martin. Práce lékaře není totiž žádný podvečerní seriál. „Ačkoli mám rád například Dr. House, musím říct, že je tam spousta věcí jen pro efekt. Hlavně v realitě nejde nic tak rychle a výbušně jako v seriálech z nemocničního prostředí. A hádat se a řešit soukromé konflikty na operačním sále jako v Růžovce? Na takové věci opravdu není čas ani prostor,“ dodává.

Strašák olomouckých studentů má jméno 30 000 korun

Dokončení ze strany 1

„Když jsem si plánovala rozvržení ukončení studia, zašla jsem se zeptat na studijní oddělení. Tam jsem zřejmě byla před rokem špatně pochopena. Ptala jsem se, jaké jsou poplatky, když chci skončit jednu školu a pokračovat v ní na magisterském studiu, zatímco u druhé školy si chci odložit státnice na následující rok. Bylo mi řečeno, že budu platit poplatek za druhý diplom, nějaké tři tisíce korun. Naplánovala jsem si podle toho státnice. Kdybych věděla, že mi pak škola naúčtuje třicet tisíc korun za semestr, protože se jedná o ukončení stejného typu studia, nikdy bych to neudělala,“ řekla Chodurová. Podle ní je jednodušší možnost studovat obě školy 3+1, končit stejně, ale neplatit nic. „Sice bych se rok na obou školách jenom flákala, ale ušetřilo by mi to dost peněz a mohla bych chodit do práce,“ dodala.

Chodurová splnila veškeré povinnosti nutné k ukončení studia, pouze státnicové náležitosti si u jedné ze škol odložila na následující rok. „A za

tyto formalty po mně škola chce šedesát tisíc korun, aby mě ke státnicím vůbec pustila,“ rozhořčila se Chodurová.

POPLATKY NA JINÝCH ŠKOLÁCH	
vysoká škola	výše poplatku
Univerzita Karlova – Fakulta humanitních studií	9 000
Univerzita Karlova – 1. lékařská fakulta – zubní lékařství	25 200
Univerzita Tomáše Bati Zlín	8 500
Masarykova univerzita – Filozofická fakulta	13 800
Masarykova univerzita – Fakulta informatiky	24 000
Ostravská univerzita – obory na filozofické fakultě	15 000
Ostravská univerzita – obory na fakultě umění	19 600
Univerzita Pardubice	15 000

Rozpis výpočtu plateb za každých započatých 6 měsíců pro jednotlivé studijní programy.

Poplatek za studium, který stanoví univerzita studentovi podle § 58 odst. 3 zákona, studuje-li student v bakalářském nebo magisterském studijním programu déle, než je standardní doba studia zvětšená o jeden rok, činí za každých dalších započatých šest měsíců studia nejméně jedenapůlnásobek a nejvýše dvacetinásobek základu. (lsk)

Sčítání nadstandardní délky studia mezi bakalářem a magistrem považuje za velký problém i děkan Lach. „Bakalářská doba by se neměla počítat do magisterské. Student by neměl automaticky začínat a hendikepem jednoho roku navíc. Doporučoval bych počítat jen délku v rámci konkrétního studijního programu. Některé školy to tak mají,“ konstatoval Lach.

„Z našeho pohledu je to jednoznačná záležitost daná zákonem. Takové je právní stanovisko univerzity,“ odpověděl Zouhar.

Kdepak vysoký

Zákon ukládá univerzitě zpoplatnit nadstandardní délku studia. Tato sankce ale není taxativní, škola si ji určuje sama. Původní poplatek byl v rozmezí 15 až 52 tisíc.

Pedagogická fakulta s třicetitisícovým poplatkem nemá problém. „Bylo

by vhodné zůstat u jednotné výše poplatku na celé univerzitě,“ uvedla děkanka Libuše Ludíková. Kvestor Tomáš Kopřiva dodal, že jednotný poplatek je i administrativně jednodušší.

Na opačném pólu stojí děkan Milan Kolář z lékařské fakulty. „Stávající systém není ideální. Fakulty by měly mít možnost stanovit výši podle ekonomické náročnosti a vlastního zvážení dalších faktorů. Lékařská by výši poplatku stanovila podle aktuální dotace, tedy normativ krát koeficient s malým navýšením ve smyslu prevence. V případě Všeobecného lékařství by to bylo asi sedmdesát tisíc korun u Zubního lékařství devadesát tisíc,“ vysvětlil Kolář.

A kam peníze vybrané na poplatcích putují? Do stipendijního fondu. Škola jimi nemůže platit mzdy ani faktury za otop či elektrinu. Studenti vlastně platí sami sobě.

Pět roků německých procházek Olomoucí

MILADA HRONOVÁ

Pět let trvala Veronice Opletalové a Lukáši Motyčkovi práce na nové dvojjazyčné monografii *Literární procházky německou Olomoucí / Literarische Wanderungen durch das deutsche Olmütz*. Autoři v ní dokázali, že ani socialistická historiografie nevytlačila vzpomínku na podíl německého živlu na českých dějinách, české kultuře a českém umění uprostřed Moravy.

„Považuji za výjimečné, že se nám podařilo shromáždit do jedné publikace mnoho literárních obrazů bývalé moravské metropole. Obsahuje na historickém pozadí velké množství literárních ukázek. Tvoří asi polovinu knihy, krátké medailony výrazných osobností lokální umělecké scény a komentáře jejich děl,“ řekl Lukáš Motyčka z Katedry germanistiky Filozofické fakulty Univerzity Palackého.

Poslední bezstarostná léta

Původní seznam asi dvou set autorů spjatých s Moravou se v průběhu let na základě bádání v knihovnách, archivech a muzeích rozrostl na necelé dva tisíce. Široce koncipovaný sběr a vyhodnocování primárního literárního materiálu byl pro velké množství pramenů nakonec zúžen pouze na město Olomouc.

Právě v Olomouci sehrávala německy mluvící inteligence podstatnou úlohu až do konce druhé světové války. Například Peter Härtling, současný německý spisovatel, který v Olomouci strávil tři roky svého života v letech 1942 až 1945, vzpomíná nejen ve svém díle intenzivně na pobyt v Olomouci jako na poslední bezstarostná léta. „Z románů Opož-



Der Spaziergang. Veronika Opletalová a Lukáš Motyčka začali před deseti lety sbírat materiál, před pěti lety začali tvořit. Foto: PAVEL KONEČNÝ

děná láska a Učit se žít, je patrné, že Olomouc velmi ovlivnila Härtlingovu poetiku,“ uvedla Veronika Opletalová.

Centrum pro výzkum německé moravské literatury existuje na filozofické fakultě od 90. let. Věnuje se neznámým, zapomenutým, z dějin své země i z dějin literatury vypuzeným autorům německého jazyka, kteří byli rodem či osudem spjati s Moravou.

Při práci pro tuto výzkumnou instituci vytvářeli germanisté databanky, do nichž vkládali informace, které se vztahují ke konkrétním autorům a místům. Jde o data literární historického charakteru

– kdy a kde se dotyčný autor narodil, oženil či studoval – i o soubor zajímavých textů, které vypovídají mnoho o emocionálním, subjektivně zabarveném vztahu těchto autorů k Moravě.

Na počátku byla výstava

„Před léty jsme přemýšleli nad instalací, která měla obsahovat asi dvacet panelů, spoustu obrazových materiálů a katalog. Teprve později jsme se dohodli na tom, že katalog koncepčně změníme na monografii,“ vysvětlila Opletalová. Práce na publikaci byla tímto vývojem trochu ovlivněna. „Rozhodně to ale není negativum. Díky různým perspek-

tivám má formu literárního průvodce,“ dodala.

Kapitoly dvojjazyčné publikace obsahují vstupní pohled, informace o městském centru, kostelech, hřbitovech i olomouckých spolcích. Jsou v ní medailonové části a dvacet tematických kapitol jako procházka po německé Olomouci. Autoři se zčásti opírali také o materiály, které jim poskytli kolegové. Obrazový materiál získali z nejrůznějších tuzemských a zahraničních archivů i od soukromých osob.

Kniha vyšla v nákladu pět set kusů a za 350 korun je k dostání v prodejné odborné literatury a skript univerzitního vydavatelství.

Chilské osudy

Nová publikace Češi a Slováci v Chile ve 20. století Jiřího Jiráňka a Ivo Bartečka přispívá k tomu, že česká a slovenská komunita v Jižní Americe je nejlépe zmapovaná právě v Chile. Kniha nabízí vhled do života a díla několika stovek osobností.

Publikace diplomata Jiřího Jiráňka a historika Ivo Bartečka (bývalého děkana Filozofické fakulty UP) o 266 stranách byla připravena k setkání českých krajanských komunit na Den české státnosti a k světovému kongresu Československé společnosti pro vědu a umění, který se v červenci uskutečnil na Žilinské univerzitě.

Vydavatelství Univerzity Palackého, které monografii vydalo, pořádá 24. října za účasti autorů slavnostní uvedení titulu. Úvodní slovo přednese v 17 hodin profesor Josef Jařab. Akce v prodejné vydavatelství ve Zbrojnici spolupřádá Societas cognitorum a Centrum pro československá exilová studia Katedry historie Filozofické fakulty UP. Akce je určena akademikům i široké veřejnosti. (caf)



Přebal publikace. Repro: ŽURNÁL

Zatím bez metanolu

V alkoholu, který lidé za poslední měsíc přinesli do laboratoře katedry analytické chemie na Envelopě, nebyla zjištěna přítomnost nebezpečného metanolu. Potvrdil to docent Petr Barták, pod jehož vedením byla dosud analyzována přibližně stovka vzorků.

„Co se týče obsahu metanolu, vyhovuje většina přinesených lihovin všem normám. Pouze dva vzorky se přiblížily k hranici stanovených limitů, ale nepřekročily je,“ doplnil Barták.



Na plynovém chromatografu se provádí analýza asi padesáti vzorků týdně. Foto: VELENA MAZOCHOVÁ

Laboratoř analyzuje zhruba deset vzorků denně. „Řada lidí se na nás obrátila už před tím, než byla uzavřena dohoda na společném postupu s krajskou hygienickou stanicí,“ uvedl Barták.

Službu mohou zájemci využít ještě zhruba měsíc. Ke stanovení množství metylalkoholu stačí donést 100 ml vzorku v plastové nebo skleněné nádobě. Vzorky přijímá sekretariát katedry každý všední den od 8 do 15 hodin. Za službu se platí 100 korun. (mav)

Vertigo – podnik s doporučením a prvním křížkem

PAVEL KONEČNÝ

Uběhlo to. Od založení legendárního studentského klubu Vertigo uplynulo letos deset let.

„Tehdy jsem studoval na katedře teorie a dějin dramatických umění. V létě 2002 jsme se stěhovali spolu s dalšími čtyřmi katedrami do Konviktu. A já jsem věděl, že nám bude chybět ta místnost na Křížkárně s polorozpadlým barem, co byla na konci chodby. Konaly se tam různé večírky uměnovědných a uměleckých kateder,“ vrátil se ve vzpomínkách Honza Piskač, spoluzakladatel a spolumajitel Vertiga. S Miroslavem Vosátkou mají ještě kluby 15 minut a S Cube.

Vertigo měla být původně klubovna. „Naproti Konviktu jsem tehdy objevil volnou hospodu Vitriol, což tehdy už nebyl Vitriol, ale nějaká bulharská. Snažil jsem se sehnat na to peníze, protože jsem jako každý student byl v kontokorentu mínus deset tisíc, tak jsem si půjčil od kamaráda,“ popsal Piskač začátky undergroundového, tedy sklepního, klubu.

Proč název Vertigo?

Názvů padaly desítky, náhodou jsme vybrali Vertigo, což vlastně pasuje k těm strmým schodům, které tady jsou. A patří to asi i ke zdejší atmosféře.

Jaké byly začátky?

První dva až tři roky jsem obsluhoval já a kamarádi. Teď to jde po cyklech. Většinou jsou to studenti tak na dva tři roky. Brigádně, chtějí si přivydělat. Kdysi jsme promítali filmy, dělali malé koncerty. Bylo na to víc času a byli tady lidi, co mi s tím pomáhali.

Bylo ti při studiu jasné, že budeš „hospodský“?

Od začátku jsem věděl, že se asi neprosadím jako divadelní dramaturg nebo teoretik, navíc mě hodně bavila atmosféra klubů, jejich genius loci. Už dřív jsem přemýšlel, že by mi ne-

vadilo mít hospůdku. Dneska vím, že je to mravenčí práce a nekonečný příběh.

Změnila se za těch deset let klientela?

Zpočátku sem chodila stejná skupina lidí, hodně dlouho. Studoval jsem do roku 2005 a další dva roky jsem se kolem studentů pohyboval. Prváci z toho roku 2002 tady ještě pět šest let chodili. Teprve potom se to začalo obměňovat. Každým rokem teď noví přijdou a starí odejdou. Pomalu ztrácím kontext, kdo je kdo. Už si nepřipadám funkce a tituly k jednotlivým tvářím.



Jan Piskač (33 let). Pochází z Českých Budějovic. Na Vertigo si půjčil 70 tisíc korun. Dnes se budoucí prváci, kteří se do Olomouce teprve chystají, dozvídají od starších kolegů, že Vertigo by neměli vynechat. Klub tak navazuje na legendární Študáč nebo Studentcentrum z Křížkárny. Foto: PAVEL KONEČNÝ

Kdo sem chodí nejčastěji?

O medika nebo právníka tady skoro nezavádíš. Chodí jich jen pár. Drtivá většina lidí je z fildy. Není to tu žádná jednička, ale klub. Našel si už i Olomoučáky, co sem chodí pravidelně kvůli atmosféře. Když skončí nějaký festival – filmový, divadelní nebo hudební, tak ti umělci jdou do nějakých hospod, a když se večer zavrou, tak jejich kroky míří sem.

Proč?

Protože je to jedno z mála míst, kde je otevřeno déle než do půlnoci, a přitom to není nonstopka.

Jaké hosty nemáš rád?

Arogantní a opilé, co jsou slovně agresivní na personál. Nemám rád, když si hrajou na něco, co nejsou.

Co bude dál, jak vidíš dalších deset let?

Smlouva na deset let by nám vypršela, ale před pár lety jsme ji prodloužili na dalších sedm, takže nám teď zbývá asi pět roků. Byla by škoda, kdyby to zaniklo. Ta tradice tu je.

DVOJITÁ OSLAVA

- sobota 6. října
Deset let Vertiga (ve Vertigu)
- sobota 13. října
hlavní oslava: **Koncert pro Vertigo** (v S-cube) – Astronaut, Narcotic Fields, Beeline. (Vstup zdarma.)

Jak se akumuluje znalost v mikrosvětě? Odpověď našel společný tým olomouckých a římských vědců

Moderní svět je světem informací a znalostí. Současné informační technologie dokážou zvyšovat objem a kvalitu našich informací. Na druhou stranu, kvantová fyzika učí, že mikrosvět je koncepčně odlišný od světa, který známe. I v něm získáváme znalost měřeními, které ovšem nevyhnutelně ovlivňuje to, co měříme. Jak tedy lze co nejlépe akumulovat znalost v mikrosvětě?

Odpověď na tuto jednoduchou otázku hledal v posledním roce náš společný tým olomouckých a římských vědců jak teoreticky, tak experimentálně. Našel ji v nejjednodušším experimentu se sekvencí dvou stejných a slabých měření na jednom kvantu světla – fotonu. Tým vedený mnou a dr. Fabiem Sciarriem z Říma předpověděl a experimentálně otestoval platnost jednoduché formule, která velmi ilustrativně ukazuje, že kvantový svět vyžaduje změnit naše chápání již při nejtriviálnějším opakovaném měření. Metoda, která umožňuje v kvantovém světě získat v tomto případě maximum znalosti, se technicky nazývá dopředná vazba a na katedře optiky se zabývám jejími aplikacemi již deset let. Na rozdíl od zpětné vazby hojně využívané v klasické fyzice, v kvantové fyzice hraje hlavní roli dopředná vazba, kdy výsledek měření je využit k ovlivnění kvantového systému v budoucnosti.

Projekt vznikl jako výsledek spolupráce v rámci „Mezinárodního Centra pro Informaci a Neurčitost“ (MCIN) vedeného doc. Jaromírem Fiuráškem z téže katedry. Centrum sdružuje pracoviště katedry optiky a katedry informatiky přírodovědecké fakulty, zabývající se moderními aspekty fyziky a informatiky. Toto centrum podpořilo výměnu vědců mezi Palackého Univerzitou a Univerzitou Sapienza v Římě a organizaci workshopu a let-

ní školy, které se věnovaly této tématice. „Naším cílem je pomocí těchto akcí naplno zapojit naše týmy do co nejširších mezinárodních výzkumných aktivit“, říká doc. Fiurášek.

Společný výsledek vyšel v létě v novém časopise Scientific Reports vydavatelství Nature Publishing Group, kde vychází nejznámější časopis přírodních věd Nature. Časopis Scientific Reports vznikl v roce 2011 a ještě nemá ani tzv. impaktní faktor, kterým vědci často řadí časopisy podle kvality. Nicméně desetinásobný meziroční vzrůst citací je příslibem, že to bude další velmi kvalitní vědecký časopis tohoto vydavatelství s vysokým impaktním faktorem. Je to trochu sázka na budoucnost, podobně jako použitá kvantová dopředná vazba, dá se říci s úsměvem. Kolegové v Římě přišli s tímto nápadem, za dva roky uvidíme, jestli náš odhad byl správný. Článek vyšel v době, kdy naše univerzita úspěšně uzavřela s univerzitou La Sapienza v Římě generální smlouvu, která by měla otevřít cestu k lepší výměně studentů a mladých vědců. Olomoučtí kvantoví optici spolupracují s římskou universitou již dlouho, nyní je možnost dál pokračovat za lepších podmínek.

Vědecký výzkum v oblasti aplikací dopředné vazby v kvantové optice dále pokračuje, jak ve spolupráci s italskými kolegy tak i experimentálně přímo na katedře optiky. Tým experimentátorů kolem prof. Miloslava Duška již úspěšně ověřil novou vysoce rychlou dopřednou vazbu. Nyní rozšiřuje experimentální možnosti, které by mohly umožnit testovat nové aspekty slabého měření a aplikace dopředné vazby. Tyto získané zkušenosti vyměňuje s římskými kolegy, což je přesně cesta, jakou se věda posouvá v mezinárodním měřítku.

Radim Filip



YDAVATELSTVÍ UNIVERZITY PALACKÉHO PRODUKCE ZÁŘÍ 2012

Pedagogická fakulta

Jurkovičová, P.: *Almanach projektu*. 1. vyd., 44 s. Neprodejné
Kubínek. R.: *Psychiatrie pro speciální pedagogy*. 1. vyd., 146 s. Neprodejné. Vydáno i na CD.

Petrová, A., Machar, I. (ed.): *ÚSES – zelená páteř krajiny 2011*. 1. vyd., 78 s. Neprodejné
Myslivečková, H., Jurečková, V.(eds.): *Výtvarná výchova ve světě současného umění a technologií I*. 1. vyd., 162 s. Neprodejné
Horáček, M.: *Přesná renesance v české architektuře 19. století*. 1. vyd., 364 s. Neprodejné
Fasnerová, M.: *Vybrané kapitoly z elementárního čtení a psaní*. 1. vyd., 188 s. 161 Kč

Jedlička, D., Krtička, J.: *Kresba, malba, graffiti*. Vydáno na CD. Neprodejné
Špačková, K. a kol.: *Základy oftalmologie pro speciální pedagogy*. Vydáno i na CD. 1. vyd., 150 s. Neprodejné
Michalík, J., Hanák , P. (eds.): *Inovace činnosti SPC při posuzování speciálních vzdělávacích potřeb dětí, žáků a studentů se zdravotním postižením*. 1. vyd., 84 s. Neprodejné

Filozofická fakulta

Vobořil, L.: *Obchodní ruština a obchodní čeština (obchodní dopis)*. Vydáno na CD. Neprodejné
Vobořil, L.: *Obchodní ruština. Antologie textů s komentářem a cvičeními*. Vydáno na CD. Neprodejné
Jiránek, J., Barteček, I.: *Češi a Slováci v Chile ve 20. století*. 1. vyd., 266 s. 190 Kč
Motyčka, L., Opletalová, V. (eds.): *Literární procházky německou Olomoucí*. 1. vyd., 176 s. 350 Kč
Krč, E., Budilová, H.: *Úvod do teorie literatury*. 1. vyd., 162 s. Tisk na objednávku

Lékařská fakulta

Kolář, M. (ed.): *Výroční zpráva Lékařské fakulty UP 2011*. 1. vyd., 54 s. Neprodejné
Ulrichová, J. (ed.): *Biomedical Papers, vol. 156, number 2*. 184 s. Neprodejné

Přírodovědecká fakulta

Vondráková, A.: *Autorské právo v kartografii a geoinformatice*. 1. a 2. vyd., 124 s. Neprodejné

Kvítek, L. (ed.): *Metody výzkumu v oblasti přírodních věd*. 1. vyd., 100 s. Neprodejné

Kvítek, L. (ed.): *Aplikace výsledků základního výzkumu v oblasti přírodních věd do praxe*. 1. vyd., 116 s. Neprodejné
Holubová, R., Keprtová, P.: *Repetitorium středoškolské fyziky*. 1. vyd., 148 s. Neprodejné
Filipová, Z., Kukutschová, J., Filipová, Z.: *Rizika nanomateriálů*. 1. vyd., 88 s. Neprodejné
Kameníček, J., Šindelář, Z., Klečková, M.: *Příklady a úlohy z obecné a anorganické chemie*. Dotisk 3. vyd., 124 s. 178 Kč
Otyepka, M. (ed.): *Sborník prezentací projektu nanosystémy*. 1. vyd., Neprodejné
Švrček, J.: *Metody řešení soustav algebraických rovnic*. 1. vyd., 40 s. Neprodejné

Právnická fakulta

Šínová, R., Valentová, L.: *Handbook of European Civil Procedure Law*. 1. vyd. 176 s. Neprodejné
Faix, M.: *Law of international Organizations*. 1. vyd., 186 s. Neprodejné

Fakulta tělesné výchovy

Truksová, M., Ješina, O.(eds.): *Integrace – jiná cesta VII*. 1. vyd., 66 s. Neprodejné
Karásková, V., Dlużewska-Martyniec, W.: *Pohybový program Veroniky Sherborne*. 1. vyd., 52 s. Neprodejné
Karásková, V.: *Adrenalin v tělocvičně*. 1. vyd., 60 s. Neprodejné
Holbová, S., Válková, H., Hyklová, V.: *Metodická příručka pro trenéry rytmické gymnastiky v českém hnutí speciálních olympiád*. 1. vyd., 110 s. Neprodejné
Válková, H.: *Teorie aplikovaných pohybových aktivit pro užití v praxi 1*. 1. vyd., 94 s. Neprodejné
Kvasnička, J.: *Metodika výuky lyžování na mono-ski*. 1. vyd., 132 s. Neprodejné
Vyhliďal, T., Janečka, Z. a kol.: *Vstupte Vyhlíďal, T., Janečka, Z. a kol.: Vstupte prosím aneb společně v pohybu*. Vydáno na DVD. Neprodejné

Ostatní

Hájková, L., Voženílek, V., Tolasz, R.: *Atlas fenologických poměrů Česka*. 1. vyd., 312 s. 699 Kč

Cyklus přednášek pro veřejnost v Centru judaistických studií FF UP v Olomouci

Také v novém akademickém roce připravil olomoucký kabinet judaistiky již tradiční Cyklus judaistických přednášek pro veřejnost. Přinášíme zde přehled akcí, na něž jste srdečně zváni a které se pravidelně konají v knihovně CJS na Třídě Svobody 26, a to skoro každou středu od 17:00.

Zimní semestr zahájila 3. října přednáška Michala Fránka z ÚČL AV ČR „Účast Židů ve sporech o RKZ a její vliv na česko-židovské vztahy“, který nás seznámil s přítomností židovských intelektuálů v debatě o pravost Rukopisu královédvorského a zeleňohorského, a jejím vlivem na vztah české veřejnosti k nim. Klíčovým mezníkem této diskuze byl konec 50. let 19. století, kdy vydavatel Tagesbote aus Böhmen David Kuh ve svém listu uveřejnil sérii článků proti Rukopisu královédvorskému. Následná žaloba Václava Hanky a soudní proces vzbudil velkou pozornost české vlastenecké společnosti a také vlnu protizhidoýských nálad, jež byly ještě podpořeny zpochybněním pravosti RK Maxem Büdingrem, německým historikem židovského původu. Protižidovské naladění se pak udržovalo v řadách obránců pravosti ještě řadu desetiletí. Akce se výjimečně konala v přednáškovém sále Botanické zahrady, kde studenti judaistiky spolu se svými vyučujícími postavili při příležitosti židovského Svátku stán-

ků – Sukot svou vlastní suku, kterou si mohli přítomní hosté prohlédnout.

O týden později, 10. října, zavítá do Olomouce Lucie Ondřichová a Pavel Kuča, aby představili osobnost Freedyho Hirsche, židovského pedagoga, sportovce, sionisty a také gaye, který byl vůdčí osobností výchovy a vzdělávání dětí v nelidských podmínkách koncentračních táborů Terézín a Auschwitz-Birkenau, kde byl roku 1944 zavražděn. Přednášku doplní dokumentární film Olgy Sommerové a debata s pamětníkem a historikem, dr. Tomanem Brodem.

Se svou novou básnickou sbírkou Povyjan nás formou autorského čtení 24. října 2012 seznámí naše absolventka Magdaléna Stárková.

Poslední říjnovou středu (31. 10.) olomouckou judaistiku navštíví historička Blanka Sukupová, jež pohovoří



Šestého září letošního roku obdržel prof. MUDr. Karel Indrák, DrSc., přednosta Hemato-onkologické kliniky FNOL a LF UP v Olomouci z rukou předsedy České lékařské společnosti J. E. Purkyně prof. MUDr. Jaroslava Blahoše, DrSc., čestnou medaili ČLS JEP za svůj celoživotní přínos lékařské vědě. *Tomáš Papajík*

AV konference

je projekt studentů Katedry divadelních, filmových a mediálních studií FF UP v Olomouci. Hlavním cílem konference je snaha o navázání komunikace a spolupráce mezi studenty kateder filmových studií v České republice, k čemuž vybízí i rozvoj aktivit CEFsu. Sekundárním cílem je pak snaha prezentovat bádání ve vybrané oblasti teorie a his-



torie audiovizuálních médií. Protože je snahou organizátorů konference reflektovat současné bádání mezi studenty kateder filmových studií, tak není pevně vymezené téma. Na základě doporučení pedagogů jednotlivých kateder budou vybrány nejzajímavější příspěvky, které budou následně prezentovány na konferenci v Olomouci. Délka příspěvku by měla být kolem 20 minut, po kterých bude následovat diskuze v délce cca 15 minut. Akce proběhne 16. 10. v Bílé noře Univerzitého centra UP, Univerzitní 3. *Jakub Janča*



INVESTICE DO ROZVOJE VZDĚLÁVÁNÍ

VYTVOŘENÍ METODY FULL COST A JEJÍ APLIKACE NA UP REGISTRAČNÍ ČÍSLO: CZ 1.07/2.4.00/16.0004

- Máte jedinečnou příležitost se zúčastnit přednášky zahraničních expertů, kteří Vám vysvětlí, jak funguje model full cost na konkrétních univerzitách v zahraničí.
- Kvestor UP v Olomouci Vás seznámí se stavem metodiky FCM na naší univerzitě.
- Dostanete velký prostor pro diskusi se zahraničními uživateli metodiky a členy řešitelského týmu UP v Olomouci.

Metoda úplných nákladů (full cost), její principy a fungování na konkrétních univerzitách v zahraničí a její finalizace a využití na UP

ve středu 31. října 2012 od 9:00 hodin do 15:00 hodin v RCO

(Regionální centrum Olomouc, Jeremenkova 40B, místnost Centaurus)

Lektoři semináře:

- Camilla Österberg-Dobson (Univerzita Helsinky, finanční manažer)
- Pieter-Jan Aartsen (Univerzita Amsterdam, hl. odpovědná osoba pro full cost)
- Carina Velzeboer (Univerzita Amsterdam, vedoucí grantové kanceláře fakulty soc. věd)
- Ing. Tomáš Kopřiva (UP v Olomouci, kvestor, hl. řešitel projektu)

Seminář se koná s podporou projektu „Vytvoření metody full cost a její aplikace na UP“.

Více informací o projektu a metodě full cost naleznete

na <http://fcm.upol.cz>

Těšíme se na setkání s Vámi.

Ing. Tomáš Kopřiva, hlavní řešitel projektu

Mgr. Ing. Radka Jurečková, manažerka projektu

Někdo honí impacty, jiný klokana. Nejrychlejší byl Pelíšek

PAVEL KONEČNÝ

Posedmé se setkali sportovci a matematici v olomoucké hospůdce U Travise, aby se proběhli. Z osmi desítek závodníků byl nejrychlejší David Pelíšek, který letos nezabloudil.

Běh s klokkanem propaguje zdravý životní styl a mentální kondici. Lidem nabízí tratě různé délky přizpůsobené jejich věku, pohlaví i výdrži. „Závod vznikl, když jsme s kolegyní Machalickou uvažovali, co udělat pro propagaci tělesné výchovy a matematické soutěže,“ vysvětlil za pořadatele profesor Josef Molnár z katedry algebry.

Matematické úlohy se ale během let přeměnily na skládání hlavolamů, zpravidla při čekání na oběd nebo vyhlášení výsledků. Zatímco mládež odběhala své krátké tratě dopoledne, dospělí se na start v sobotu na konci září teprve chystali. „Bývám lepší, ale byly tam kopce. A mokro, všechno to klouže,“ řekla v cíli patnáctiletá Lucie Skalická. Byla poslední, kdo dopolední program uzavřel časem 11:07 na patnácti stech metrech.

Dvoje stopky na tři tratě

„Jano, ještě jedny stopky, pro jistotu,“ povykuje na startu jeden z pořadatelů. Jana v oranžové vestě, pokud to byla ona, vytahuje chytrý telefon a prověřuje záložní časomíru. Ozve se silný hvizd píšťalky. „Pět minut do startu!“ zvedne ruku startér nad hlavou netrpělivých běžců.

Muži poběží dál, deset kilometrů, ženy jen sedm. Někdo se před startem tiše soustředí, někdo dělá dřepy. Se startovním číslem 13 postává kousek od čáry Pavel Dvořák. Na Běhu s klokkanem je potřetí. „Těším se, i když nemám formu. Trochu napršelo, takže bude bahýnko, bude



Sedmý Běh s klokkanem. Budoucí vítěz s číslem 28 v čele od začátku.

Foto: PAVEL KONEČNÝ



to šťavnatý.“ Třináctka mu nevádí, není pověřčivý. „Kdybych byl třináctý, tak by mi to nevařilo, to bych se zlepšil, loni jsem doběhl patnáctý...“ Nakonec si mohl libovat, v cíli byl osmý.

Čtrnáctiletý Marek Machalický bere Běh s klokkanem jako trénink. Na start se dostavil po zápase Sigmy s Valašským Meziříčím. „Vyhráli



jíme šest nula,“ hlásil. Znamená to, že nepustil za svá záda ani jeden míč a ještě se stihl zapsat do kategorie „Příchozí“.

Osamocený vítěz

Start! Masa lidí se dá do pohybu a – najednou jsou všichni pryč. „Ty tři kilometry jsem běžel kolem dvanácti minut. Nebylo vedro a byl dobřej



vzduch,“ komentoval Marek závod v cíli. Na trať se s ním vydal i jeho otec Milan, bývalý běžec po výměně kloubu. Čas si ale měřit nenechal. „Nemělo to smysl,“ mávnul rukou.

Nový traťový rekord vytvořil David Pelíšek z Bělkovic-Laštan, student třetího ročníku oboru Aplikovaná tělesná výchova, závodník Atletického klubu Olomouc. Utekl

všem. Na startu byl podruhé, ale loni zabloudil. „Běželo se mi fajn. Měl jsem zranění, tak jsem rád, že jsem se z toho dostal. Běžel jsem sám na sebe. Škoda, že tam se mnou ještě někdo nebyl, mohlo to být rychlejší,“ řekl absolutní vítěz. Má natrénováno, jeho týdenní objemy činí kolem 120 kilometrů. Na mistrovství republiky skončil letos na tříkilometrové překážkové trati na čtvrtém místě. „Tohle jsou závody menšího rázu, ani to nebudu moc oslavovat. Jestli mi to trenér dovolí, dáme si pivo. Běžel tři minuty za mnou,“ usmíval se Pelíšek.

Jediní a první

Speciální kategorie mají označení Student UP a Zaměstnanec UP. „Jsem sváteční běžec, běhám ze stresu, že manžel běhá každý den,“ přiznala Ivana Fellnerová, která na katedře zoologie učí fyziologii. „Na běh nejsem stavěná, radši plavu. Ale je to lepší, než sedět u televize nebo honit impacty. Letos jsem vyhrála, protože jsem v kategorii zaměstnanců byla jediná. Loni jsem byla druhá – ze dvou. Je tady spousta lidí z univerzity, ale v jiných kategoriích,“ uvedla Fellnerová. Vítězný čas nechtěla prozradit, pak ale dodala: „Ušla jsem to během pětadvaceti minut.“

Při vyhlásování výsledků se u stupňů vítězů potkala s bývalým žákem Michalem Bočkem. Vyhrál, protože byl jediný v kategorii univerzitních studentů, což oběma připadlo dostatečně paradoxní. „Nikdy jsem neběhal. Že sem přijdu, mě napadlo až včera,“ uvedl student hydrobiologie.

Příjemná atmosféra hobby závodu Běhu s klokkanem zůstala, i když se zaplňuje profesionály. Nejvzdálenější závodníci na něj letos přijeli z Ústí nad Labem a nejstarším byl Oldřich Kousal z Přerova, který se narodil v roce 1938.

Brazilka Tiago vábničkou extraligy

Hrát na špici extraligy chtějí v nové sezoně volejbalistky SK UP Olomouc, které budou obhajovat bronzové medaile.

„Myslím, že se nám po jarních odchodech podařilo dobře doplnit kádr. Vrcholem přípravy byla účast na kvalitně obsazeném turnaji v běloruském Baranoviči, kde jsme odehráli několik dobrých zápasů, navíc s úspěšnou tečkou, když se nám podařilo porazit tým polské nejvyšší soutěže Bialystok,“ uvedl šéftrenér Jiří Teplý.

Olomoucký klub nově angažoval brazilskou blokařku Julianu Tiago. Nápad přivést na Hanou posilu z Jižní Ameriky byl podle kouče trochu riskem, který by měl ale zatraktivnit celou domácí extraligu.



SK UP Olomouc: Nahrávačky: Veronika Tinklová, Markéta Uhrová. Smečářky: Alena Honková, Helena Kojdová, Darina Košická, Lucie Polášková. Univerzální: Hana Vanžurová. Blokařky: Iva Nachmilnerová, Juliana Tiago, Eva Rutarová. Libero: Hana Maléřová

Foto: ADAM FRITSCHER

První extraligový zápas nové sezony sehraji vysokoškolačky na své palubovce ve čtvrtek 18. října od 17 hodin proti Královu Poli Brno.

„Řekli jsme si, že liga je občas trochu fádní, a rozhodli jsme se, že zkusíme získat atraktivní hráčku ze zajímavé destinace,“ vysvětlil Teplý. S novou hráčkou je ale trochu obtížnější domluva. „Umí sice trochu anglicky a má snahu učit se česky, ale portugalsky s ní komunikujeme jen přes tlumočnicka,“ řekl Teplý.

Na nadcházející sezonu v novém angažmá se těší i obě nové smečářky. „Ve Frýdku-Místku jsem byla dlouho a potřebovala jsem změnu,“ prohlásila Helena Kojdová. Podobně hovoří také Darina Košická, která se do Olomouce dostala rovněž z Frýdku-Místku oklikou přes Prostějov a Šternberk. „V Prostějově jsem převážně seděla na lavičce, teď bych chtěla hlavně hrát,“ uvedla Košická. (caf)

Stříbrná paralympionička bude přemýšlet o budoucnosti až s titulem

Čtyřicetiletá vítězka světového poháru a stříbrná paralympionička z Londýna Tereza Diepoldová studuje na Univerzitě Palackého distančně Aplikovanou tělesnou výchovu. A chystá se na státnice.

„Do Olomouce se teď z Prahy moc nedostanu. Chystám se na bakalářské státnice,“ vysvětlila.

Letní paralympijské hry v Londýně byly pro Terezu již třetí v pořadí. Dvakrát Česko reprezentovala v plavání. Pak ale přesedlala na kolo a je považována za velký talent. „Cyklistika mě oslovila a baví mě víc. V plavání jsem nijak nevynikala. Jezdím dráhovou cyklistiku, časovku a silnici,“ vyjmenovala Tereza. Právě v časovce zazářila v Londýně. „Bylo to hodně náročný, těžší závod jsem asi nejela. Normálně jsem ve druhém kole brečela, jak jsem nemohla. V cíli mi bylo jedno, kolikátá jsem, hlavně že už tam jsem,“ tvrdila.

Atény, Peking a Londýn se podle Terezy nedají porovnávat. „Všechny hry byly úžasné a specifické. Ale lon-



Tereza Diepoldová.

Foto: ČPV MARTIN MALÝ

dýnské hry byly úžasné svou atmosférou,“ uvedla.

Česká výprava odletěla z kbelského letiště vládním speciálem. „Bydli jsme v paralympijské vesnici. Ubytování bylo hezké, všude bylo blízko, na atletický stadion pěšky jenom dvacet minut,“ popsala Tereza. Samotného města si ale během her moc neužila. „Pořád jsme trénovali před závody a nemohla jsem si dovolit chodit do města, abych se moc neunavila. Jen jsem se podívala do velkoobchodu, který byl vedle vesnice. Město mě ani nelákalo, poněvadž mě po závodech přemáhala únava,“ přiznala.

Stříbrnou medaili si doma dala na polici mezi ostatní. „Máme jich s přítelem hodně. Jezdí na kole a daří se mu,“ vysvětlila. Přestože denně trénuje dvě hodiny, s paralympiádou za čtyři roky v Riu už nepočítá. Zatím před sebou nemá do budoucna vytčený pevný cíl. „Neplánuji. Až budu mít titul Bc., tak o tom začnu přemýšlet,“ prohlásila paralympionička. (caf)



Stane se

■ úterý 9. října (8:15)

III. Luklův kardiologický den představí nové postupy v každodenní klinické praxi. Hotel NH Olomouc Congress v Legionářské ulici.

■ úterý 9. října 2012 (od 9:00)

Divadlo bez domova (Bratislava), Divadlo ROZKOŠ bez RIZIKA (Praha), Divadlo MY (Olomouc) vystoupí během **II. teatroterapeutické konference**. Příspěvek přednese Martin Dominik Polínek a Dana Holíková. Akce se uskuteční v Regionálním centru v Jeremenkově ulici.

■ úterý 9. října (15:45)

O **regulační roli cytokininů v odpovídání rostlin k faktorům vnějšího prostředí** bude přednášet profesor Břetislav Brzobohatý v Centru regionu Haná pro biotechnologický a zemědělský výzkum, v učebně SE-E1 na ulici Šlechtitelů 11.

■ středa 10. října (19:00)

Venkovní projekce v Letním kině filmu Ondřeje Trojana **Pějme píseň dohola** z roku 1990. Celovečerní debutová porce bizarního humoru Ondřeje Trojana a Divadla Sklep.

■ pátek 12. října (9:00–14:30)

Konference s názvem **Posturografie a možnosti jejího využití v klinické praxi** se uskuteční v Uměleckém centru UP.

■ pátek 12. října (19:30)

Nenechte si ujít první zápas v nové sezóně: domácí tým O.L.I.V.Y (Olomoucká Liga V Improvizaci) vyzve spřátelené týmy na **Zápas v divadelní improvizaci**. Konvikt, Divadelní sál K3.

■ středa 17. října (19:00)

Strážci. Americký film ve FK Pastiche Filmz, kinosál Konviktu.

■ středa 17. října (19:30)

Strhující hra nositele Nobelovy ceny míru a velkého svědka holokaustu Elieho Wiesela **Šamhorodský proces** (Soud nad Bohem). Dramatický příběh jedné noci na festivalu Dny židovské kultury. Divadlo u stolu. Divadelní sál K3. Vstupné 250/220 korun.

■ pátek 19. října (10:30)

Compositional Data and Distributions on the Simplex. Přednáška na Seminári z aplikované statistiky. V posluchárně 5.066 PřF na třídě 17. listopadu vystoupí Gianna Monti z milánské univerzity. (lsk)

„Slibuji.“ Dětská univerzita přijala nové posluchače



Imatrikulace. Zájem o Dětskou univerzitu postupem let stále stoupá. „V dřívějších ročnících bylo problém naplnit kapacitu, nyní musíme některé zájemce odmítnout,“ uvedla Blanka Krausová. Bezplatná „vysoká škola pro nejmenší“ je určena dětem od 8 do 12 let a jejím cílem je zábavnou formou přiblížit školákům obory vyučované na vysoké škole. Dětská univerzita poběží i v následujících semestrech. (mav)

Foto: MAREK OTAVA

Kam chodí studenti v Olomouci nejčastěji a proč

Studentský klub! Jen těžko si představit při studiu na vysoké škole něco lákavějšího, něco legendárnějšího. A přesto, studentské kluby vlastně v Olomouci nejsou. Je několik míst, kam chodí studenti a kde se starší člověk, řekněme třicátník, cítí trapně. Ale přesto jde o místa veřejně přístupná, může do nich kdokoli, prvák, věčný student, dě-

kan i kotelník. Studentský klub, do kterého by se pouštělo jen s platnou ISIC kartou, v Olomouci neexistuje a asi nikdy existovat nebude. A přesto, některá místa jsou studentskými kluby. Která...?

(vybráno z univerzitního Facebooku) Metro – útulný prostor, dobré akce, fotbálek zadarmo, jediné minus je špatné pivo... ■ Jazz Tibet –

bohatá nabídka neotřelých hudebních koncertů a atmosféra (aneb to co ostatní olomoucké kluby mají tristní). ■ Esko, je to blízko, taková klasika. ■ Žádný, protože žádný neznám. :D ■ Vertigo, protože prostě Vertigo... a jinak asi kvůli hudbě a atmosféře. ■ Jazz Tibet, protože prostředí, koncerty/akce, lidi atd. (ale to za předpokladu, že

se nepočítají Půda a Galerie u Mloka)!!! ■ Souhlas s Jazz Tibetem kvůli prostředí. A podle toho si vybírám i další prostory, líbí se mi i na Konviktu, pak kavárna Café la Fée nebo čajovna Wabi :) ■ Nás nenachytáte. My studenti se přece musíme stále učit, tak nemáme čas chodit po klubech, či snad dokonce hospodách. :))) (caf)

UNIVERSITAS PALASCAKIANA

Mediální obraz univerzity v odrazu zpětného zrcátka tiskového mluvčího Radka Palašáka

Začal nový akademický rok. V něm bude UP navštěvovat přes 23 tisíc studentů, o školu byl mezi uchazeči mimořádný zájem. Běží desítky evropských projektů, už brzy se otevřou nové univerzitní objekty za stovky milionů korun. (ČT 1, 1. 10., 5+2, 4. 10.) **Snad už se z té krize brzy vyhrabeme.** ■ V pití alkoholu patří Češi ke světové špičce už i v mládežnických kategoriích. U jedenáctiletých jsme v počtu pravidelných konzumentů na čtvrtém místě za Rumunskem, Arménií a Ukrajinou. U třináctiletých a patnáctiletých jsme na tom nejhůř ze všech, varuje Zdeněk Hamřík z fakulty tělesné kultury, kde vznikla česká část mezinárodní studie zabývající se životním stylem školáků a mládeže. (Lidové noviny, 19. 9.) **Udržet se na medailových pozicích musí být pořádná fuška** ■ Při lednové prezidentské volbě má i Haná své želízko v ohni. Je jím Martin Fafejta, pedagog z filozofické fakulty. (Olomoucký deník, 29. 9. a 1. 10.) **I když sám kandidát ví, že šance na zvolení je mizivá, odvaha pouze pasivně nepřihlížet je inspirativní.** ■ Prestižní ocenění od nizozemské královny má nyní v držení Wilken Engelbrecht, vedoucí katedry nederlandistiky. Za šíření nizozemského jazyka a nizozemské kultury ve střední Evropě se stal důstojníkem Řádu oranžsko-nassavského. (iDnes.cz, 20. 9.) ■ **Pomůže import holandské kultury rozptýlit českou „blblou náladu“?** ■ Aula filozofické fakulty se opět stala kolbištěm politiků. Mezi nosná témata diskuze, kterou mohla slyšet celá republika díky speciálu Martina Veselovského, patřilo obli-

gátní zadlužení olomouckého kraje i tykadla na billboardech s kandidáty. (ČRo 1 – Radiožurnál, 2. 10.) **Živá diskuse ukázala, že na téma tykadla jsou kandidáti připraveni dobře.** ■ Životní osudy akademika Františka Cinka mapuje čerstvě vydaná publikace. Po těžkých životních zkouškách se z vězení a koncentračních táborů vrátil do vlasti vyčerpán a nemocen, ale duchovně nezlomen. V roce 1946 se postavil do čela snah za obnovení Univerzity Palackého a stal se prvním děkanem teologické fakulty: „Věřím, že tajemná ekonomie lidských dějin spočívá na vahách spravedlnosti, třeba ne zcela zřetelně z naší perspektivy, a že v nich nepřichází nazmar žádná oběť, žádné utrpení a že posledním slovem všech věcí je láska.“ (Prostějovský týden, 3. 10.) **Kéž by se univerzitě dařilo lépe zprostředkovávat poselství svých otců zakladatelů.** ■ Atmosféra na paralympiádě v Londýně nadchla cyklistku Terezu Diepoldovou, posluchačku kombinovaného bakalářského studia na UP. (Pardubický deník, 19. 9.) **A nás zase její vůle poprat se s osudem i stříbrná medaile v časovce.** ■ Odstartoval další ročník Dětské univerzity. Letos se na její organizaci a náplni kromě přírodovědců poprvé podílejí také další fakulty – témata tak sahají od anatomie přes chemii až k právu či sportu hendikepovaných. (Olomoucký deník, Olomouc.cz, 2. a 4. 10.) **Dětský entuziasmus a pohled na svět potřebujeme jako sůl.** ■ Přišel podzim. Abyste jej přežili ve zdraví, posilujte imunitu! „Pozitivně na ni působí například zakysané zelí, šípek nebo rakytníkový olej, které mají vysoký obsah vitamínu C. Z bylinek je účinná echinacea,“ uvedl prof. Vilím Šimánek z lékařské fakulty. (Aha-online, 21. 9.) **Splín ze sychravého podzimu spolehlivě zažene Žurnál!**

